

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2015 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG v. Finanzamt Nordenham (C-108/14) a Finanzamt Hamburg-Mitte v. Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

(Spojené věci C-108/14 a C-109/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — DPH — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 17 — Nárok na odpočet daně — Částečný odpočet daně — DPH zaplacená holdingovými společnostmi v souvislosti s nabytím kapitálu investovaného do jejich dceřiných společností — Služby poskytované dceřiným společností — Dceřiné společnosti založené ve formě osobních společností — Článek 4 — Vytvoření skupiny osob, jež mohou být považovány za jedinou osobu povinnou k dani — Podmínky — Nutnost vztahu podřízenosti — Přímý účinek“

(2015/C 302/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (C-108/14), Finanzamt Hamburg-Mitte (C-109/14)

Žalovaní: Finanzamt Nordenham (C-108/14), Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

Výrok

- 1) Článek 17 odst. 2 a 5 šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2006/69/ES ze dne 24. července 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že:
 - na výdaje holdingové společnosti spojené s nabytím účastí v jejích dceřiných společnostech, na jejichž řízení se tato holdingová společnost podílí, a která v tomto ohledu vykonává hospodářskou činnost, je třeba pohlížet tak, že jsou součástí jejich režijních výdajů a že daň z přidané hodnoty zaplacená z těchto výdajů musí být v zásadě odečtena v plné výši, ledaže by určitá hospodářská plnění uskutečněná na výstupu byla na základě šestá směrnice 77/388, ve znění směrnice 2006/69, osvobozena od daně z přidané hodnoty, přičemž v takovém případě by se nárok na odpočet daně mohl uplatnit pouze v souladu s pravidly stanovenými v čl. 17 odst. 5 této směrnice;
 - na výdaje holdingové společnosti spojené s nabytím účastí v dceřiných společnostech této holdingové společnosti, která se podílí na řízení pouze některých z těchto společností a ve vztahu k ostatním z těchto společností naopak nevykonává hospodářskou činnost, je třeba pohlížet tak, že jsou součástí jejich režijních výdajů pouze částečně, takže daň z přidané hodnoty zaplacená z těchto výdajů může být odečtena pouze poměrně, a to z výdajů, které připadají na hospodářskou činnost, v souladu s kritérii pro rozdělení vymezenými členskými státy, které při výkonu této pravomoci musí zohlednit – což přísluší ověřit vnitrostátním soudům – účel a systematiku šestá směrnice a stanovit v tomto ohledu způsob výpočtu, který objektivně odráží podíl vstupních výdajů, který skutečně připadá na hospodářskou a nehospodářskou činnost.
- 2) Článek 4 odst. 4 druhý pododstavec šestá směrnice 77/388, ve znění směrnice 2006/69, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní právní úprava vyhrazovala možnost vytvořit seskupení osob, které mohou být považovány za jedinou osobu povinnou k dani z přidané hodnoty, jak je uvedeno v tomto ustanovení, pouze subjektům, jež mají právní osobnost a jsou k ovládajícímu subjektu tohoto seskupení ve vztahu podřízenosti, nejsou-li tyto dva požadavky opatřeními, jež jsou nezbytná a vhodná pro dosažení cílů spočívajících v předcházení zneužívajícím praktikám a zneužívajícímu chování nebo v boji proti daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

- 3) Článek 4 odst. 4 šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 2006/69, nemůže být považován za ustanovení s přímým účinkem, jehož se osoby povinné k dani mohou vůči svému členskému státu dovolávat v případě, že právní úprava tohoto státu není s tímto ustanovením slučitelná a nemůže být v souladu s ním vykládána.

(¹) Úř. věst. C 159, 26.5.2014

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunsko) – ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA v. Consiliul Concurenței

(Věc C-172/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Kartelové dohody — Způsoby rozdělení zákazníků na trhu soukromých penzijních fondů — Existence omezení hospodářské soutěže ve smyslu článku 101 SFEU — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy“

(2015/C 302/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Odpůrce: Consiliul Concurenței

Výrok

Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že takové dohody o rozdělení zákazníků, jako jsou dohody uzavřené mezi soukromými penzijními fondy ve věci v původním řízení, představují kartelovou dohodu s protisoutěžním účelem, aniž by počet zákazníků, na něž se tyto dohody vztahují, mohl být relevantní pro účely posuzování podmínky týkající se omezení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

(¹) Úř. věst. C 212, 7.7.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. července 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – A v. B

(Věc C-184/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Spolupráce v občanských a obchodních věcech — Soudní příslušnost ve věcech vyživovacích povinností — Nařízení (ES) č. 4/2009 — Článek 3 písm. c) a d) — Návrh týkající se vyživovací povinnosti k nezletilým dětem podaný v jiném členském státě, než je členský stát, v němž mají děti místo obvyklého pobytu, současně s řízením o rozluce rodičů“

(2015/C 302/10)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione